

Nr 6.

Af herr **Spånberg**, *angående skrifvelse till Konungen i fråga om underlättande för officerare att uttaga remonter från kronans depåer och nummerhästar från regementen.*

Med allt skäl har vid alla frågor, som berört remonteringsväsendet, framhållits den stora vikten af att staten kan inom rikets egna gränser finna tillräckligt antal för krigsbruk fullt lämpliga hästar; och hittills hafva också i stort sedt arméens nummerhästar varit uppfödda i Sverige.

Efter indelningsverkets upphörande har försäljningen af hvad som inom riket produceras af ädla hästar mer och mer inriktats på, att hela årgången af treåriga ädla hästar, om man bortser från de allra tyngsta för vagns- och jordbruk afsedda och de för afvel behöfliga, uppvisas för remonteringsstyrelsen, som af årgången uttager det för krigsbruk lämpligaste materialet. Det bästa af hvad uppfödarna hafva att försälja kommer sålunda till statens depåer och delvis direkt till regementena.

När det för en officer gäller att göra sig beriden, kan han sålunda ej som det förr under indelningsverkets tid var möjligt hos den enskilde uppfödaren finna för sig lämpliga hästar; allt det bästa försäljes vid treårsåldern till staten. En viss rätt att vid statens depåer och vid regementena uttaga hästar är visserligen åt officerarne inrymd, men de bestämmelser, som därvid äro fogade, äro så stränga, att i många, kanske i det öfvervägande antalet fall, då en officer nödsakas anskaffa sig en häst för att vara reglementsenligt beriden, dessa bestämmelser lägga hinder i vägen för uttagning af kronans hästar.

Då nu på grund af hvad ofvan anförts endast undantagsvis lämplig häst kan hos svensk uppfödare påträffas, ser sig officeren nödsakad att från utlandet anskaffa ridhäst. Denna import af officershästar har under de senare åren ökat så, att kavalleriregementen finnas, där ända till

hälften af officershästarne äro importerade, ett förhållande, som ju ej kan annat än verka nedslående på remontuppfödarna, hvilka, oaktadt de långt ifrån tillfredsställande pris, som staten betalar, nedlägga mycket kapital, omsorg och arbete för att alltmer höja kvaliteten å remonterna, så att de motsvara de å dem ställda fordringarna.

Då remontuppfödarnes intresse för uppfödningen i hög grad är beroende af afsättningen af remonter, och det för staten måste vara synnerligen viktigt vidmakthålla och öka detta för fosterlandets försvar så vitala intresse, men de förordningar rörande officerarnes hästuttagningsrätt, som af vederbörande myndigheter utfärdats, snarare motverka än befordra detta statsintresse, i det de till skada för remontuppfödarna och till intet som helst gagn för staten uppmuntra till import, får jag värdsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t uttrycka sin önskan om att uttagning af remonter från depåerna och nummerhästar från regementena måtte, utan särskild kostnad för staten, för officerarne underlättas, därvid särskildt framhålles önskvärdheten af att åldern å nummerhäst, då det tillåtes uttaga den, sänkes till 6 år och perioderna för enskild officers uttagningsrätt afkortas till 2 år.

Stockholm den 21 januari 1911.

C. E. B. Spånberg.
